

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарња се налази у Франковој улици број 20.

Власник КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Франковој бр. 20.
Главни уредник ДРАГ. С. ГОГИЋ

Пред црни петак

Кроз цео свој рад у току овога рата, југословенски, чешки и рутенски посланици и политичари спровели су јавно непоколебљиво и упорно захтеве за своје национално уједињење и своју независност. Притеран у крај овако енергичном акцијом, Вегерле је око половине новембра изјавио у мађарском парламенту, да су ове захтеве осудили и мађарска влада и краљ Карло и аустријска влада и да ће они моћи да буду задовољни само у оквиру граница данашњих провинција. Чеси и Југословени одмах су певом тога интерпелисали аустријског министра председника, Сајдлера. Он је одговорио категорички да „у целој реформацији влада сматра два принципа као битна: прво, јединство аустријске државе мора бити очувано; и друго, границе свих крунских земаља морају се одржати“. То је значило, да су Беч и Пешта противни сваком уједињењу и независности Чеха и Југословена. Сајдлер је додао: „Влада осуђује све тежње за подстицање наших непријатеља да нам као услов мира поставе и форму за наше унутрашње уређење.“

И у том моменту, као за инат, долази изјава максималиста, у Брест Литовску да они у први ред изналажу питање о праву народа да располажу сами собом.

Да би парирао утицај, Балпац је употребио један трик достојан себе: изјавио је, како је телеграф радио рђаво и убацио на своју руку тај став у говор Троцког. Посланици југословенски, чешки и рутенски одмах су дали једну исправку, после које је тек сутра дан било дозвољено словенској штампи да те захтеве објави, али ипак не онако како су они текстуално гласили, већ онако како их је за штампу спремио Кореспонденц Биро. Посланици Корошец, Станек и Петрушевић подвели су због тога интерпелацију у Рајхсрату, а изнели су исто тако ову ствар и пред Делегације, које су од маја 1914 па до краја новембра 1917 биле су-

спендоване, и ако представљају некакву вајну парламентарну контролу спољне политике.

Говорећи у Делегацијама о овим питањима, Чернин је, као што је познато, изјавио ово: „Право државе да располаже својим територијалним поседом је ван спора. Што се тиче унутрашњих, националних и државних питања, то је ствар чисто унутрашње политике а не спољашње.“

У аустроугарској монархији унутра, свака народност има могућности да, благодарећи уставу, регулише своје односе.“ Ово је изазвало буру и најгорченије протесте у целој словенској штампи, јер устав у ствари и не постоји, кад год су у питању Словени.

Када је стављен на гласање предлог чешких, југословенских и рутенских посланика за прелаз на дневни ред, у коме је тражено да у преговорима за мир пропорционално учествују све народности са својим делегатима; за тај је предлог, као што је познато, гласало 132 а против 140 посланика. Таквом успеху Словена, при коме је влада остала са једном бедном већином, допринело је и то што влада, по старој навизи, није допустила да се објави из говора председника Вилзона пасус који говори о народима Аустрије, него се то видело тек из берлинске штампе.

Тако су још првим својим предлозима Руси направили Бечу и Пешти више него вољеног користи. Благодаром глупим владиним маневрима, којима се ишло на то да се ови предлози сакрију, направила се читава експлозија нација, због које је власницима загорчала сва прва радост.

И као год што је револуција, то се лепо види по овим већ познатим али као пример врло маркантним догађајима, још више ула дошла у замашне и енергичне народносне покрете, тако је она и на другим странама почела да врши свој утицај. И ако се много што шта крило, или може бити баш због

тога, револуционарна идеологија закуцала је ипак на капије Аустро-Угарске. Штрајкови, врења, метежи, нечувени протести у штампи, све су то знаци који показују да за семе има плодног земљишта, и навештавају да ће тек доћи црни дани данашњој црножутој Аустрији.

Што је најглавније, штрајкови и метежи у Аустрији звонили су гладноме свету немачке царевине као звоно за узбуну, и на тај сигнал ускомешала се и узаврела маса у Немачкој тако силно, да је већ било неколико случајева у којима је и крв пала. Судићи по томе, што ни опсадно стање, ни употреба оружја, ни забрана демократских листова није имала никаквог утицаја, могу се очекивати врло крупни догађаји.

Доба кинског зида, што одваја државу од целога света, давно је прошло, и то је оно што је немачке аутократе највише плашило, кад су видели како се у њиховом суседству и наспрам њихових трупа на једној врло ду-

гачкој линији зацарује наука, по њих страховито опасна. То је оно чега се они највише боје, видећи како крилата идеја као ужасни фантом почиње да води народно незадовољство, али, како изгледа до сада, и убојаће се.

ПРУСКА И БАВАРСКА

Цирих. — Као представник Баварске на конференцији у Брест Литовску постављен је граф Подевил. То наименовање изазвало је у Немачкој нешто узбуђења. „Дајче Цајтунг“ каже да је ова мера легална и да она сведочи, да међу савезним државама влада слога, али ипак лист сматра да је та одлука невешто изведена.

„Нордајче Алгемајне Цајтунг“ објављује званичну ноту у којој објашњава да се ово наименовање морало извршити према споразуму између Пруске и Баварске од 1871. По том споразуму мора један баварски прествник учествовати у преговорима, којима би се свршавао рат који воде савезне државе.

РУСКИ ДОГАЂАЈИ

Петроград. — „Вечерња Пошта“ јавља да су на последњој званичној седници у Брест Литовску руски делегати категорички тражили, да Немци изнесу своје дефинитивне захтеве.

На одговор делегати болшевика тражили су одлагање од десет дана да размисле, Немци су пристали.

Петроград. — Максималистички орган „Правда“ објављује изјаву графа Мирбата, немачког делегата у Петрограду. Граф је изјавио да се највећа опасност за централне силе од преговора у Брест Литовску састоји у продирању максималистичких идеја у немачки и аустријски народ. Он је додао да су данашњи штрајкови резултат тога и да владе морају предузети најозбиљније мере.

ПЕТРОГРАД. — Јуче је понова извршен покушај да се убије Лењин али није успео. Анархистички покрет у Петрограду почиње да узнемирава Лењина и Троцког. Избио је и патриотски покрет за отпор према Немцима.

ПЕТРОГРАД. — Румунски посланик Дијамант отпутовао је јуче. Није било никаквих инцидента.

ПРИЗИ. — Званична депеша из Петрограда јавља да су прекинути односи између максималистичке владе и Румуније.

ПЕТРОГРАД. — Черновљев лист добио је одобрење да излази. Он објављује врло оштре чланке против максималиста.

Петроград. — „Правда“ орган максималиста објављује серију телеграма из Брест Литовска.

9. јануара један телеграм доноси писмо упућено фон Килману и графу Чернину, у коме се протестује против немачких извештаја, који су тенденциозно саопштени немачкој штампи а из којих су изостали најважнији оделци из Троцкијевих изјава.

Један телеграм од 7. јануара констатује да аустријска влада настојава да у Аустрији створи уверење, како су преговори на добром путу и како немачка штампа сматра Троцкијеве одласке и доласке као питања унутрашњих тешкоћа у Русији.

У том телеграму се каже да у Немачкој нико осим „Ланцигер Фолкс Цајтунг“ не поима озбиљност садашњег часа.

Други један телеграм од 7. јануара даје извештај о седници економске комисије и каже да су Аустро-Немци тражили да се прегледа уговор из 1904. и да се види може ли се шта од њега задржати. „Ми смо, вели се у телеграму, одбили овај предлог и тек тада је комисија почела да дискутује о будућем трговинском уговору.

Париз. — Лењин и други народни комесари решили

су да не наставе преговоре у Брест Литовску. Они мисле да ће прекид преговора изазвати револуцију у централним државама.

У Немачкој и Аустрији такође се боје тога и већ се врше покушаји да се објасни могућност прекида преговора.

НЕРЕДИ У ШПАНИЈИ

Мадрид. — Званични комитети јавља да је била јуче велика и бурна манифестација у Аликанте. Гомила је продрла у радионице и у фабрике те је рад свуда престао. Велики број радња и приватних кућа опљачкан је. Морала се употребити сила и у борби између светине и војске гма 3 погинула и много рањених.

О ИЗБЕГЛИЦАМА

Наших избеглица из 1915. заједно са онима што придоласе и сада из Битоља, има укупно у Солуну и на острвом делу грчке територије око 16 хиљада.

У Солуну и околини, рачунајући ту и Лутру и Седес, има до 8 хиљада избеглица. Један велики део станује у приватним становима, по разним крајевима Солуна, као и у логорима наше и савезничке војске, а има их доста на раду и на стану по деповима цивилних радника енглеске војске, захваљујући неизмерно старану шефа депа, енглеског капетана г. Бера. Најмањи део је у избегличком логору у Солуну: 632 лица, и у Лутри: 823 лица (укупно 1455 лица).

У Водену гма српских избеглица на 3100. Од њих 1400 станује у 12 зграда и барака рекевираних, а остала у вароши по приватним становима. Највећи део дошао је прошле године из Битоља због јаког бомбардовања.

У Лерину има до 4000 избеглица, од којих се прошле године пријавило за државну помоћ око 1500, а остали су себи осигурали средства за живот. Станују сва по приватним становима у вароши и околним селима.

У Корчи и околини има на 100 избеглица, и то у Корчи и селима Дреново и Борје на 600, а остатак по селима у западном крају Пресе. Највећи део ових избеглица сачињавају становници села Пискушије и Лубанште, тоје су савезничке војне власти евакуисале из ватрене зоне.

Лица која станују у солунском избегличком логору смештена су у три велике бараке од по 30 метара дужине, и у 60 кружних шатора, а на простору од 8 хиљада квадратних метара. У баракама има на 170 лица а под шаторима 462, по 7—18 у сваком шатору. Породице у баракама поред покривача имају и кревете са осталим постељним стварима, а под

шаторима избеглице спавају на слами и ћебадима. Бараке се греју са по два пећина.

У логору у Лутри станује на 580 лица у 80 соба, видних и доста пространих, а других 250 смештено је у 50 непотосаних шатора. За огрев им се даје дрвени угљ:

У вароши Солуну, наш сиромашнији свет, који чини већину, живи по забаченим улицама и периферији вароши. Самци радници станују по више њих у једној соби, због скупе курије. Овде треба урачунати и породице наших ситних чиновника. Сваки има право, кад нема могућности да плаћа стан и храну, да се пријави за становање у логору, као и да изиђе из логора кад му се прохте.

За избеглице у солунском избегличком логору добијено је од војних власти 500 војничких порција хране, која се дели на све; болесна деца добијају по лекарском упуту млеко из „Србиан Релиф Фонда“. Избеглице у Лутри добијају храну од Американске мисије Црвеног Крста (на лице 65 грама пиринча или пасуља, 30 грама шећера, 30 грама сејтина, 5 грама чаја и 350 грама белог хлеба; за децу млеко).

У вароши Солуну преко 4000 избеглица имају хлеб од државе, која се добија у 2000 оброка дневно као поклон од францускоинтервентуре. Због смањења тежине хлеба и броја оброка, била је ових дана сведена дневна количина хлеба на 150 грама, али је захваљујући поклону шефа америчке мисије, г. др. Рајана, у 500 кг. брашна дневно, тај смањен режим трајо је врло кратко време. Остале нам ризике прибављају избеглице из Потрошачке Здруге, која је под контролом нашег солунског конзулата искључиво установљена у том циљу. Здруга се снабдева највише из италијанских војних магацина.

Избеглице у Водену доби-

јају храну од Америчке мисије, изузев оброка од по 120 грама брашна дневно, што даје врхуња, а који мисија доставља на 250 грама (недељно: 430 грама прима или пасуља, 250 грама масти или сејтина, 250 грама шећера; за децу млеко).

Избеглице у Лерину примају по 120 грама брашна и једанпут недељно по 300 грама прима. Око 400 најсиromaшијих добијају петнајестодневно од »Сербан Релиф Фонда« по 500 грама прима или сочива, 250 грама шећера, 250 грама масти, 100 гр. чаја и соли.

У Корчи се о страни старца г. Луј Кан, представник »Сербан Релиф Фонда« поред свога главног посла око потпоре становништва у Преспанском крају. Но са велике удаљености и оскудице у транспортним средствима, г. Кан је био у немогућности да и даље снабдева храном тај свет чаји се број јесенас знатно повео после операција у околини Подградца. На молбу наших власти шеф америчке мисије одазвао се и послао као прву помоћ у месецу октобру 8000 кгр. брашна и 2000 кгр. прима. Поред тога, г. др. Рајан ведејствовао је те је послат један чин и чинк америчке мисије да испита потребе тог нашег живља и да на средокрашњем миховог места становања оснује магацин са храном, одакле ће се они снабдевати. Дотле ће се слази из Лерина по 120 грама брашна дневно на сваку особу.

Избеглице у Острову добијају храну од америчке мисије, а у Соровању деца основне школе стоје у погледу исхране и васпитања под непосредним старањем дирекције »Сербан Релиф Фонда«.

У свима осталим местима избеглице се највећим делом саме старају за своје издржавање.

ДЕЗЕРТЕРИ

Лондон. — Из Амстердама јављају »Тајмс«: У четвртак је дошло до праве борбе између немачких пограничних стражара и војника који су хтели да пребегну у Холандију. Уз дезертере било је и више белгијских радника. Ови војници упућени су били у Фландрију а долазе са руског фронта.

О СУМАРЕНИМА

Лондон. — У једном интервју у »Асоциатед Прес« Сер Ерик Гедс први лорд адмиралитета изјавио је:

„Ја сам велики оптимиста што се тиче сумаренског рата. Сумарени нису непобедиви и ја сам уверен да ми топимо више сумарена него што их Немачка може да начини.“

Сједињене Државе, уверен сам, учиниће све што могу: Грађане лађа увешано је у тој мери да је у овој години конструисано два пута више тонаже него у прошлој години.

Губица савезничких трговачких лађа стално се смањују док губица у сумарени расту.“

Гедс причењује да се немачка статистика, о потопљеној тонажи не слаже са енглеском.

Највише губитака било је у априлу, мају и јуну. У августу и у септембру суверени су тако мало учинили да је немачки адмиралат, из политичких разлога, морао да увеличава податке.

НА МОРУ

Копенхаген. — Немачки морнари, који су се искрцали на западну обалу Јитланда причају ово:

Пет немачких контра торпиљера пошло је од Хелголанда у недељу

КОД НЕПРИЈАТЕЉА

Лондон. — Објављен је текст манифеста који се шири међу радничким немачким становништвом а који су потписали шефови социјалистичке странке: Хазе, Ледебур, Бернштајн, Дитман, Брандс, Кан и други чланови Рајхстага. Овај манифест износи да пангер манисте теже да изазову прекид преговора у Брест Литовску и додаје да је влада у потпуној сагласности са овим проповедницима силе.

У њему се даље описује како влада држи стално затворен Рајхстаг и како спречава штампу. На завршетку се каже: »Нови и страшни покори прете немачком народу, који данас треба отворено да истакне своју одлучност да се учини крај рату.«

Берн. — »Форверц« јавља да је изгорела највећа фабрика у Бечу.

Лондон. — Војне власти у Берлину примењују драконске мере против штрајкача. Главни покретачи негди мобилизовани су баз обзира на њихову старост. Ратно стање проширено је и на област Вранденбург, Нирнберг, Алтоу, Бремен, Хамбург, Хемлинген и Вандсбрук. Штрајкачки савет насилно је растурен.

Ипак радници остају одлучни при својим захтевима, који се састоје у томе да немачка влада усвоји програм за мир, заснован на принципима које је изнео Троцки у Брест Литовску.

Берн. — Пред све већом опасношћу од штрајкова немачка влада је пристала да дискутује о радничким захтевима. Једна социјалистичка делегација од два посланика састаће се са владиним делегатима да почну преговоре за које се предвиђа да ће бити врло тежки.

Лондон. — Социјалистички вођа Дитман ухапшен је. Берлински листови јављају да је било великих нереда у разним квартовима Берлина.

У Шарлотенбургу број штрајкача износи до 200.000. Они су ушли

изјутра. Од прилике на 60 миља далеко од Хелголанда контра торпиљер бр. 77 наишао је на мину и потонуо. Контра торпиљер бр. 73 пошао му је у помоћ али је и сам наишао на мину и такође потонуо. Остала три брода отишла су према југу.

По причању ових морнара сва посада са брода 73 удавила се а спасено је само 17 људи са брода бр. 77. На данску лађу, која их је спасла укрцало се 19 људи, али су двојица умрли.

у борбу са полицијом и подигли барикаде на улици.

Штрајкови су се проширили у целој јужној Немачкој.

Берн. — Један телеграм из Берлина потврђује да је шеф цивилног царског кабинета Валентини дао оставку. На његово место постављен је Берг гувернер источне Пруске.

Зна се да конзервативци и војничка странка одавно нападају Валентинија. Конзервативни органи показују велику незадовољство због Берговог избора и пребацује Валентинију да је био противник идеја војних шефова.

»Локал Анцајгер« тврди да ће повлачење Валентинијево довести до нових и крупних промена.

Цирих. — »Национал Цајтунг«, јавља да су обе странке социјалистичке у саксонском сабору одбите да гласају за краљеву цивилисту, зато што је саксонски краљ једном изјавом одобрив програм странке »немачка отаџбина«.

Амстердам. — Немачки ратни суд осудио је на десет година робије енглеске авијацијаре поручнике Шолса и Вудла, зато што су бацали у немачке лавије шестине тово ре савезничких државника. Ова општра крива потекла је из страха немачких управљача да немачки народ не сазна истину.

Париз. — »Матен« јавља: Немачки листови оптужују максималисте а нарочито Троцког, да су они главни виновници данашњих нереда у Немачкој. Рачуна се, да више од 280 фабрика муниције не ради у Берлину и у предграђама. Од јуче немачке вла сти не дају више следовање штрајкачима.

Берн. — Док је у Берлину штрајкачки покрет више мање стабилан, у уну трашности се све већма шири и захвата целу радничку масу. У Данцигу штрајкује 16.000 радника муниције.

Лондон. — »Тајмс« сазнаје из Амстердама да су

избити штрајкови у бродарницама у Колу и у Фридрихштату.

ЗАХВАЛНОСТ

Друштво за заштиту деце дубоко благодари пдеме и тим приложницима, који се сећају срце е избеглице деце и деце изгинулих ратника:

1.) Арт. потпук. Александру Николу; арт. мајору Мех. Јовановићу; арт. мајору Тодору Ристићу; арт. капет. Тодорцу Николајевићу; арт. поруч. Драгољ. Ђорђевићу; арт. поруч. Љуби Бабаћу и арт. пор. Војину Тодоровићу, који приложише по 10 фран. и уписах за члана утемељача пок. Ђорђа Протаћа р.з. арт. капет. П. кл. бив. секр. чачан. првост. суда.

2.) Реа. арт. пор. Тихом. С. Савићу и обв. ч. нов. реда Свети С. Савићу, која приложише 25 драх. и уписах за ред. чланове свога брата пок. Љубомира и сестру пок. Милеву.

3.) Официрима пол. арт. пука Вард. Дивизије, која приложише 130 драх. и уписах за редовне чланове своје покр. другов: Ивана П. Пејовића пуков. Малор. Стам. ч. нов. мајора, Милана Манића капет. I кл. Дем. Ђорђевића капет. I кл. Луку П. Ристића капет. II кл. и Милана Миленовића поруч.

4.) Инж. капет. Живојину Јов. Радевићу, који приложи 50 драх. и уписа за члана утемељача свога зета пок. Алексу Димитријевића пуковника.

5.) Арт. пор. Александру Т. Николећу, која приложи 30 фран. и уписа за ред. члана свога сестрића пок. Малор. С. Мишића.

6.) Арт. мајору Стојану Дедићу и медец. Милену Дедићу, који приложише 50 фран. и уписах за члана утемељача свог брата Др. Јована Дедића оператора.

7.) Влади Станковићу царин. р. виз. I кл. која приложи 30 фран. и уписа за ред. члана свог пок. сина Николу Станковића, бив. бачк. чиновника.

8.) Влад. м. Пешићу потпук. која приложи 50 драх. и уписа за члана утемељача свог пок. брата Милана Пешића медец.

9.) Ђенерал штабном пуковнику Петру Марковићу који положи 50 драхми у место шестомесечног пом. на своје саву Јов., и тиме га уписао за члана утемељача.

ЧИТУЉА

»Званичне Новине« објављују овај део судске читуље:

Никола Јовановић судија краљевског првостепеног суда, умро је у Риму априла месеца 1916.

Драгољуб Хермановић судија вишеког првостепеног суда, умро је у Нишу 1916.

Сава Узунвић судија вишеког првостепеног суда, резервни капетан, умро је у Солуну 1916.

Милета Белаковић судија петровачког првостепеног суда, умро је у Крфу 1916.

Гл. штаб Регнеровић судија првостепеног суда за варош Београд, умро је у Београду 1916.

Драгољуб Јеремић судија првостепеног суда за округ београдски, умро је у Београду 6 септембра 1916.

Бра. Пеливановић судија првостепеног суда за округ београдски, резервни капетан умро је у Крфу 1916.

Спасоје М. Степановић судија градског крушевачког суда, резервни капетан, погинуо је августа 1916.

Драгутан Драгутиновић судија Касацкиног суда, умро је у Београду 1917.

Драгутан Атанацковић судија Касацкиног суда, умро је у Београду 1917.

Будимир Маршићанин председник батаљонског окружног суда са седиштем у Прилепу, умро у Паразу 1917.

Коста Раствојић судија мачванског средског суда, умро је у Шапцу 1917.

Драг. Нешковић председник пожаревачког првостепеног суда, умро је у Ници јануара 1918.

Тихомир Живковић секретар Апелационог суда, умро је 15 децембра 1916 у Црној Гори.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

У јутру је једно француско одељење извршило испад на сектору северозападно од Куртхон. Мала немачка посада од 13 људи заробљена је а добијено је и материјала.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Пук »Ливерпул« извршио је успешан испад јужно од Армантјера и довео заробљеника. Један непријатељски испад северно од Пасшанделе одбијен је. Одбили смо један непријатељски покушај препеда западно од Геливеа. У току јануара добили смо 171 заробљеника.

Преконоћ били су сукоби патрола у нашу корист у близини Мерикура и северно од Ланса. Непријатељска артилерија била је активна у близини Вокри и јужно од Ланса.

Ам ралатет јавља да су немач и авиона бомбардовања у среду аеродром у Вестману и да су погодили ангаре и иза-

САОПШТЕЊА

Неже именована лица позивају се у Обавештајна Биро Срп. Црвеног Крста да лично престану или јаве своје тачне адресе, ради пријема новца: Г. Жив. Брзаковић арт. мајор, пријаш. ком. колон. вардар. дивизије по акту бр. 4940. Г. Ивко Ђ. Смилковић поднаредник 3 пол. батерије бр. п. 801. по акту бр. 80. Г. Јован Ђ. Петровић арт. поруч. по акту бр. 4447. Г. Будимир Рашевић учитељ допун. ком. Микра, по акту бр. 4564. Г. Милан Д. Крстић саобр. одељење вој. пошта бр. 999 по акту бр. 4595.

Леонид Бурковић из Скопља, обавештајче чете (9) није се јавио својима до сад. Умољава се сваки ко би о њему шта знао, да то саопшти Стев. Матијашевићу, Солун. Ратни Цресбиру.

Франц Наузер из Београда има карту од Боривоја Пеличека заробљ. у Неждеру; нека се за исту обрати Стевану Клоковићу штаб пука, п. XII.

Жака Газриловић, бив. редник има карту од Каје Миловановићеве из Београда, да се за исту обрати Стевану Клоковићу штаб пука, п. XII.

звали појаре. У сукобу са патрола оборили смо један непријатељски апарат а два оштетили и нагнали да се спусте. Једног нашег апарата нема.

Наши авиони бомбардовали су Тивал и логор у Куртреу.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Умерена артилеријска акција од Стелвио до Пјаве а јача на доњем току реке. Биле су чарке патрола на висовима северноисточно од виси Грана.

Лепо је време и наше ескадриле су тукле центре за снабдевање и путеве у непријатељској позадини на висоравни Азјаго.

Апарати за бомбардовање оштетили су прошле ноћи аустријска телеграфска постројења код Калдонацо. У току дана одбили смо осам непријатељских апарата, од којих су 6 оборили енглески авијатичари. Осим тога запален је и један непријатељски балон за осматрање.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

МАДРИД. — Нереди у Шпанији трају и даље. У Барселони је јуче био митинг жена на коме је учествовало више од 5000 манифестаната.

ПЕТРОГРАД. — Указом максималистичке владе ствара се народна војска под именом »Црвена Војска«. У њој ће бити грађани старији од 18 година, који су готови да погину за победу револуционарних принципа.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ 21 јануара ватром смо ометали непријатељу метимично утврђивање.

МАЛИ ОГЛАСИ

Винарска радња Ираклије Зарчевића. — Батољда — Препоручује добро природно вино, вешак и ракије по најумеренијим ценама. Радња се налази у улици: Макс Хардена Бр. 13. — у близини »Олимпиоса«. 9—30

Српско Трговачко Друштво Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашим свету, да се користе услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благајни размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 9—10